

УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПОРТОВОГО ПІДПРИЄМСТВА ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ

Ю.І. Продіус, к.е.н. доцент
К.С. Чернюк

Одеський національний політехнічний університет

Сьогодні транспортна сфера України перебуває у складному становищі через низку зовнішніх та внутрішніх факторів, що негативно впливають не тільки на неї, але й на стан економіки в цілому. З цієї причини відбувається переорієнтація вантажних потоків з більш небезпечних в менш небезпечні регіони, створюються нові методи руху вантажів усередині країни, зменшується частка імпорту в порівнянні з експортом. Зазначені проблеми обумовлюють застосування нових логістичних підходів та концепцій в організації діяльності та управлінні підприємств, а також формування їх логістичних систем. Адже в країнах з розвинутою ринковою економікою логістика – основа успішного функціонування суб'єктів господарювання, а формування ефективної логістичної системи забезпечує підвищення результативності економічних процесів та зниження загальних витрат сучасних підприємств. Тому для досягнення стійкої конкурентоспроможності на ринку актуальним є питання пошуку інноваційних моделей розвитку й управління підприємством, однією з яких є застосування логістичного підходу до управління підприємством [1-3].

Портове підприємство і його підрозділи є комплексним логістичним ланцюгом, що складається з ланок, кожна з яких - це окремий вид логістики, що разом складає та забезпечує вірне та чітке функціонування порту. Робота порту включає в себе наступні види логістики:

1. Закупівельна - пошук постачальників і оцінка їх надійності; управління матеріальними запасами; аналіз кон'юнктури ринку постачальників; умови доставки, зберігання; транспортування, складування; проблема аутсорсингу; налагодження довгострокових, вигідних зв'язків з постачальниками.

2. Маркетингова - аналіз ринку збуту, побудову каналів розподілу продукції; управління товарними запасами; управління фінансовими потоками; складування, транспортування; надання сервісу; ціноутворення; кредитна політика; реклама.

3. Складська - визначення схеми розташування складів, параметрів складу; організація документообігу; оцінка ефективності роботи складу: вантажообіг, корисна площа, обсяг, складські витрати.

4. Транспортна - вибір виду транспорту: трубопровідний, авіа, ж/д, водний, авто; вибір маршруту і способу доставки: унімодальне, мультимодальне, термінал.

5. Фінансова - організація взаєморозрахунків, управління дебіторською та кредиторською заборгованостями; управління цінними паперами та витратами.

6. Торгова - склад, транспорт, запаси.

7. Промислова (виробнича) - постачання, виробництво, збут, фінанси, персонал.

8. Класична - питання організації та оптимізації базисних логістичних операцій.

9. Інноваційна - питання пошуку та реалізації додаткових резервів підвищення ефективності і прибутку.

10. Інтегрована - питання інтеграції постачання, виробництва та збуту в єдиний матеріальний потік; інтеграція різних підприємств; об'єднання різних потокових процесів усередині одного підприємства.

Так, ТОВ «Іллічівський морський рибний порт» за своєю структурою є перевалювальною базою. Не дуже часто підприємства даного типу виробляють або переробляють яку-небудь продукцію, хоча таке має місце бути. Все залежить від клієнтів, за дорученням і з дозволу яких той чи інший вантаж прямує на портове підприємство. На території порту знаходяться не облагороджені площі, які в перспективі можуть стати об'єктами портової інфраструктури, складськими площами, місцем відстою автотранспорту інше. Проведення ремонтних і будівельних робіт на даній території вимагає вкладення грошових коштів, але при підвищенні обсягів робіт і використання цих об'єктів за призначенням вкладені інвестиції окупляться. Також необхідно створення за межами території порту «сухого порту», так званого

стафірувального, перетарочного комплексу. Обов'язковою умовою має бути статус даної території як «зона митного контролю». Доцільно створення на основі існуючих критих і відкритих складів - склади для можливості більш надійного зберігання вантажів, що користується великим попитом у клієнтів. Також можна порекомендувати оренду або побудову залізничної станції для більш якісної обробки залізничного складу, проведення маневрів, сортування вагонів, місце для відстою та ремонту вагонів. Удосконалення робочої схеми, проведення розрахунків по консолідації вантажних партій, пропозиція клієнтам власних способів перевалки і транспортування вантажних партій, пропозиція нових логістичних ідей підвищить ефективність економічної діяльності підприємства.

Таким чином, створення сприятливих умов збільшить обсяг перевалки через порт продукції, товарів і вантажів, що значно збільшить обсяг перевалки експортного та імпортного вантажів, і зробить більш досконалою логістичний ланцюжок. Адже кращий спосіб посилити ланцюжок - це посилити кожну її ланку окремо.

Література:

1. Малярець Л.М. Формалізація задач контролінгу логістичної діяльності підприємства. Монографія / Л.М. Малярець, Г.Л. Матвієнко - Біляєва. –Харків: Вид. ХНЕУ, 2010. – 227с.
2. Паласюк Б. Логістичне управління підприємством: сутність і основні принципи / Б.Паласюк // Галицький економічний вісник. — 2012. — № 3(36). — с.166-170.
3. Крикавський, Є.В. Логістика. Основи теорії: підруч. / Є.В. Крикавський. – Львів: Національний університет “Львівська політехніка”, Інтеллект-Захід, 2006. – 454 с.

УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЧНИМИ РИЗИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ МЕТОДУ СЦЕНАРНОГО ПЛАНУВАННЯ

О.Ю. Малютенко

Одеський національний економічний університет

Вирішуючи стратегічні завдання з розширення сфери діяльності, керівництву підприємств необхідно знати свої сильні і слабкі сторони, а саме: фактори, які посилюють ризики, а також ризики, які найближчим часом не матимуть серйозного впливу на його розвиток. Тому у процесі розробки та вибору стратегії керівництво може розглядати багато можливих напрямків розвитку, кожному з яких властивий свій набір ризиків. Саме тому, в управлінні стратегічними ризиками набуває істотного значення завдання оцінки альтернативних варіантів сценарію розвитку підприємства та вибору з них оптимального.

Без розуміння майбутнього напрямку розвитку підприємства та очікуваних результатів неможливо визначити сценарії розвитку подій та прийняти рішення про вибір дій, які дозволять управляти можливими ризиками. В процесі дослідження ризиків, які погрожують підприємству в першу чергу необхідно надати оцінку ризик-факторам, дія яких обумовлює невиконання стратегічних завдань.

Треба звернути увагу на те, що обираються декілька сценаріїв. Вони можуть перекривати вплив один одного на фінансові результати. Для вибору одного з них не завжди вдається побудувати логічний ланцюжок міркувань, коли з двох варіантів можна вибрати тільки один і компроміси не допустимі. За таких умов не передбачається можливим розробити точну математико-статистичну модель, яка б враховувала наслідки різних сценаріїв.

Для того, щоб остаточно обрати метод, окреслимо вимоги до нього, що впливають зі специфіки рішення, яке приймається. Отже, метод повинен: бути універсальною систематичною основою прийняття рішення, що надає типовий алгоритм для його обрання; вирішувати проблему прийняття рішень з урахуванням її реальної складності, без прийняття багатьох допущень, що спрощують ситуацію; надавати механізми досягнення згоди між експертами; встановлювати ранги для можливих рішень; надавати обґрунтований і зрозумілий спосіб рейтингування можливих рішень; враховувати якісну інформацію та надавати можливість використати процедуру парних порівнянь; надавати можливість оцінити взаємодію факторів, що впливають на пріоритети альтернативних рішень.